

Fecske

A XIX. BÁCSFEKETEHEGYI FALUNAP ÉS A XX. BÁCSFEKETEHEGYI MEGGYNAPOK PROGRAMJA

2023. június 08.09.10.11.
(csütörtök, péntek, szombat, vasárnap)

Csütörtök, 2023. június 08.
10.00
Óvodások karneváli sétája

Péntek, 2023. június 09.
16.30
Színpaletta

Kiállítás az „Izida” Anya és Gyermekvédelmi Egyesület tagjainak munkáiból a Színházterem előcsarnokában

17.00
Zeneiskolások koncertje

A Topolyai Alapfokú Zeneiskola évvégi koncertje a Színházteremben

18.30
A Szakkör program kiállítása

Bemutató a Bácsfeketehégy Magyar Művelődési és Helytörténeti Egyesület makramé, vesszőfonás és bútorkészítés szakköreinek készült munkáiból a Kultúrotthon emeleti nagytermében

Szombat, 2023. június 10.
Egész nap:

BÁCSFEKETEHEGY ÉS A MEGGY

- meggy, méz és helyi termékbemutató, kézimunka-kiállítás, képzőművészeti és irodalmi versenypályázatok megtekintése „Az én falum és a meggy” a Kultúrotthon teraszán

Résztevők: Hestia Nők Egyesülete, Török méhészet, Horkai gyümölcsfeldolgozó, Fekete Pincészet, Nikola Đurković Á.I., Pán Péter Iskoláskor E.I.

Kirakodóvásár és egyéb szórakozási lehetőségek

A Gazdakör Mezőgazdászok Egyesülete, a civil szervezetek, vállalkozók és a községi idegenforgalmi szervezet bemutatkozása (jelentkezni Erdélyi Róbertnél / 060-4738-626)

9.00 **A XIX. BÁCSFEKETEHEGYI FALUNAP ÉS A** **XX. BÁCSFEKETEHEGYI MEGGYNAPOK MEGNYITÓJA**

A rendezvényt Bojtos Béla a Bácsfeketehégy Helyi Közösség Tanácselnöke nyitja meg.

A Bácsfeketehégy Helyi Közösség képzőművészeti, irodalmi és a „A falu legszebb háztájéka” elnevezésű pályázatok eredményhirdetése a nyári színpadon.

9.30 – 17.00

Marhapaprikás főző verseny a nyári színpad körül

A szervezők 3500 dináros nevezési díj fejében csapatonként, 3 kg marhahúst, 3 db kenyeret, tüzelőt, hangulatos környezetet, valamint minden csapatnak nyereményt biztosítanak.

Jelentkezni:

Juhász Árpád – 069 55 65 626

Radoslav Stojnović – 063 422 525

Jelentkezési határidő: 2023. június 8. (csütörtök)

10.00 - 14.00

Meggykülönlegességek kóstolója a bácsfeketehegyi Hestia Nők Egyesülete közreműködésével, és falunapi ingyenes lángos a nyári színpad előtti téren

18.00

Ünnepi köszöntő és kétnyelvű művelődési műsor a nyári színpadon

Fellépnek: a BMMHE tagjai, Pán Péter Iskoláskor E.I., Nikola Đurković Á.I. KK „Dušan Car Silni”

20.30 - 24.00

Zenés utcabál a Nyári színpad előtt

Előadó: AZZURRO BAND

22.00

Tűzijáték

Vasárnap, 2023. június 11.

9.30

Ünnepi Istentisztelet a bácsfeketehegyi Református templomban

11.30

Birkózó torna

a Kishegyes Birkózó Sportegyesület szervezésében a Sportcsarnokban

19.00

Előadás szerb nyelven a színházteremben

Szeretettel várunk minden érdeklődőt rendezvényünkre!

Szervezők:

Bácsfeketehegy Helyi Közösség Tanácsa, Zöld Dombok Környezet- és Közösségfejlesztési Szervezet, Bácsfeketehegy Magyar Művelődési és Helytörténeti Egyesület (BMMHE)

A szervezők fenntartják a programváltoztatás jogát!

A rendezvény szervezője nem tartozik felelősséggel harmadik személyek, vagyis a rendezvényen résztvevők és a vendégek viselkedéséért és tetteiért.

A HELYI KÖZÖSSÉG HÍREI

- a közterületek karbantartási munkálatainak keretein belül, a biztonságos forgalom érdekében a KV kommunál Kishegyes vállalattal karöltve, településünkön több lokáción végeztünk gallyazást, többek között a Temető, a Nikola Gyurkovity, a Hős utcákban.
- folyamatban vannak a munkálatok a Dózsa György utcában található gyermekjátszótér megvilágítása, valamint a kamera rendszer kibővítése.
- helyreállítási munkálatok zajlanak a szennyvízelvezető hálózat nyomvonalán.
- három karóval bővült a közvilágítás a Nikola Gyurkovity utcában, (a hűtőház felé).
- szép számú közönség jelent meg az idei Tábor tűz rendezvényen, valamint szeretném megköszönni a Vajdaság utca lakóinak, Szukola Bélával az élen, a Májusfa állítás program megszervezését, kivitelezését, ahol szintén sokan voltak jelen az érdeklődők.
- az elkövetkező időszakban, terveink szerint, útpadka nyelés és földelhordási munkálatok veszik kezdetét több utcában, az útburkolat megóvásának érdekében.
- a központ rendezési tervbe belefoglalt munkálatok hamarosan kezdetét veszik.

Nagy lendülettel láttunk hozzá az idei, sorrendben a XIX. Falu és a XX. Meggynapok műsorának az összeállításához. A részletes programot mellékelem a

Fecske oldalán, szeretettel várunk minden kedves lakosunkat és vendégeiket rendezvényeinkre!

Párhuzamosan, a Bácsfeketehegy Helyi közösség tanácsának döntésének értelmében, kiíródott a "Falu legszebb háztájéka" és az általános iskola, valamint az ovisok számára az irodalmi és rajzpályázat. Várjuk a fényképek feltöltését a www.bacsfeketehegy.rs honlapra, aztán pedig szavazzunk, választjuk ki közösen az idei nyerteseket!

Tisztelettel:
Juhász Attila

A REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG ESEMÉNYEI

Az év második negyedében egyházközségünk életében is történt néhány fontosabb esemény, amelyekről ezen a helyen is szeretnék röviden beszámolni.

Közvetlenül a húsvéti ünnepek után az erdélyi Csíkszeredából látogatott meg bennünket egy 43 főből álló lelkes csoport. Részt vettek az április 16-i istentiszteletünkön, ahol Nt. Szatmári Szilárd csíkszeredai református lelkipásztor hirdette az igét. Istentisztelet

után a gyülekezeti teremben szerény szeretetvendégségre és kötetlen beszélgetésre került sor. Erdélyi testvéreinkkel együtt közösen elénekeltük a magyar és a székely himnuszt is. Felemelő élmény volt valamenyünknek ez a találkozás.

Május 7-én a vasárnapi istentisztelet keretében emlékeztünk meg néhai Röhrig G. Gyula (1912-1983) tudós verbászi lelkipásztor halálának 40. évfordulójáról. Az istentiszteleten Dr. Békefy Lajos református lelkipásztor, író, publicista, szerkesztő hirdette

az igét. Megemlékező beszédet mondott Dr. Békefy Röhrig Klaudia református lelkipásztor a néhai Röhrig tiszteletes úr lánya. Az ünnepi istentiszteleten meghívott vendégként jelen volt Sárközi István a Magyar Nemzeti Tanács Végrehajtó Bizottságának elnöke valamint Balogh György konzul úr Magyarország Szabadkai Főkonzulátusáról. Az istentisztelet után közös ebéden vettünk részt a meghívott vendégekkel és a helybeli presbitérium tagjaival együtt. A délutáni órákban egy kisebb küldöttséggel megkoszorúztuk a

Röhrig család sírboltját a verbászi köztemetőben. Május 21-én tartottuk a konfirmációi istentiszteletet. Az idei évben 22 fiatal tett konfirmációi fogadalmat. 12 lány és 10 fiú, akik közül hárman Kishegyesről érkeztek, egy pedig külföldről. Az utóbbi években a legnagyobb gyülekezeti alkalommá nőtte ki magát a konfirmációs istentisztelet. Idén sem volt ez másként, közel 500-an vettünk részt ezen az alkalmunkon.

Május 28-án, pünkösd vasárnapján vettek első alkalommal úrvacsorát a frissen konfirmált fiatalok szüleikkel, rokonságukkal és a gyülekezet tagjaival együtt.

Átlépve az egyházi esztendő ünneptelen félévébe is rendszeresen tartunk istentiszteleti alkalmakat, amelyekre közösségünk minden tagját várjuk szeretettel.

Orosz Attila
lelkipásztor

A Kozma Lajos Könyvtár hírei

Márciusban újból kedves vendégeink voltak, Molnár Gabriella óvónő csoportja ezúttal az afrikai dzsungel témában jött hozzánk. Olvastunk mesét az egérről és az oroszlánról, mindenki elkészített egy oroszlánt magának és kerestünk a témához illő könyvet, amit kikölcsönöztek a gyerekek.

Április 25-én A kumisztól a merciig, avagy a jurtából a felhőkarcolóba (a kazah, kirgiz és üzbec élet napjainkban) címmel tartott érdekes útiélmény beszámolót könyvtárunkban dr. Czékus Borisz.

Május 3-án dr. Kasza Bálint tartott érdekes előadást „Akkor szorongj ha élvezed” A lelki erőnlét fokozása – Pszichofitnessz címmel a könyvtárban.

Május 10-én bemutatkozott könyvtárunkban a Bácsország folyóirat. A legújabb számot Baráth Gábor Gergely főszerkesztő ismertette, Bordás Győző irodalmár pedig a Csatorna született című könyvről beszélt, melyben a csatornaépítő Kiss József munkásságát mutatta be.

Május 24-én a Vajdasági Magyar Képregénytársaság gazdag képregény csomagot adott át könyvtárunknak, ezzel megalapozva a képregénysarkot. Reméljük sokan olvasgatják majd őket.

Május 30-án az adai Jancsi bohóc bábszínháza vendégszerepelt nálunk a Világszép kecskebéka című előadásukkal a gyerekek nagy örömeire.

Néptánc és népzene

A művelődési egyesület hírei

A Bácsfeketegy Magyar Művelődési és Helytörténeti Egyesület életében igazán mozgalmasan telt az elmúlt időszak, hiszen több megmérettetésen is részt vettek néptáncos, illetve népiének szakosztályaink.

Április 15-én Horgoson a XII." Dunán innen Tiszán túl" Kárpát- medencei Ifjúsági Népművészeti Tehet-

ségkutató verseny elődöntőjén részt vettek a Kónya Táncegyüttes szólistái, ahol igazán helyt álltak, valamint a Betyárok tamburazenekar és Hajvert Zalán szóló ének kategóriában.

Lakatos Ivett és Szilágyi Roland –Jobbágytelki táncok - Arany minősítés

Bertók Franciska és Varga Martin – Tyukodi táncok Ezüst minősítés

Losonci Ferenc – Magyarvistai legényes - Ezüst minősítés

Betyárok tamburazenekar – Ezüst minősítés

Hajvert Zalán – Arany minősítés

Április 28-án A Kónya Táncegyüttes az 56. Középiskolások Népművészeti Vetélkedőjén járt, Temerinben.

Az együttes kiválóan szerepelt, valamint szólista kategóriában Losonci Ferencet Arany minősítésben részesítette a zsűri, emelett különdíjat is kapott, mely egy ingyen táborozási lehetőség és egy Fokos Zenekar CD-t tartalmaz, és ezáltal a KMV gálaműsorán is felléphetett.

Felkészítő pedagógus és koreográfus: Szakál Nikolett és Szakács Tamás

Május 19-én a Sziporka és a Mákvirág Táncegyüttes a XXVI. Kőketánc énekes népi gyermekjáték és néptánc vetélkedőn, Óbecsén vett részt, ahol igazán helytállóan szerepeltek a gyerekek.

Sziporka TE- Virágom, virágom c. koreográfia - Ezüst minősítésben részesült.

Mávirág TE- Zöldeerdőben de magos... c. koreográfiája - Bronz minősítést kapott.

Felkészítő pedagógus és koreográfus: Szakál Nikolett és Szakács Tamás

Május 27-én az énekes pacsirtáink: Nagypacsirták,

Napvirágok, Kispacsirták a III. Citera pendüljön, ének zendüljön – Népzenei vetélkedőn jártak Ludason. Nagyon szépen szerepeltek ez az eredményeken is látszik.

Nagypacsirták- Arany minősítés

Napvirágok- Arany minősítés

Kispacsirták – dícsérő oklevelet

Nagy Zsóka – Ezüst

Hajvert Zalán- Arany

Krisztián Emese- Ezüst minősítésben részesült.

A népmesemondóink sem tétlenkedtek.

Gál Lajos a XXVIII. Kálmány Lajos Népmesemondó Verseny vajdasági döntőjén I. Helyen fejezett, valamint Aranyalma díjat kapott.

Mindenkire nagyon büszkék vagyunk!

Szakács Tamás

GONDTERHELT EGÉSZSÉG - ÉLNI VESZÉLYES

Április 7 az egészség világnapja

„A legnagyobb hiba, amit az orvosok elkövetnek, hogy a testet anélkül próbálják meggyógyítani, hogy az elmét is gyógyítani próbálnák. Pedig az elme és a test egy és nem szabadna külön kezelni.”

Platón

Az indiai mítoszok szerint jelenleg a sötét korban (KaliYuga) élünk, amikor megszűnt az emberek szellemi látása. A jelenlegi gondolkodásban az anyagit, a fizikait, materiálist tartják uralkodónak/fontosnak, az emberek életében kialakult a szellemi látás, háttérbe szorult. Napjainkban olyan szemléletmód alakult ki, hogy az az anyag, a testi, a fizikai a fontos, és az az örök, értékes, a lelki csupán káprázat. Ez a látásmód az orvostudományban is teret nyert. A hagyományos (konvencionális) medicina materialista világméretekre épül, minden elváltozás mögött az ok-okozati összefüggéseket keresi és találja is meg. Az orvos minden betegség mögött egy alapvető okot próbál felfedezni, arra összpontosít, annak elhárítását tekinti a megoldáskulcsának, erre az (egy) okra igyekszik a betegséget visszavezetni. Az egyre kifinomultabb vizsgálómódszerekkel gyakorlatilag minden ember testében lehet, találni valamilyen eltérést, amelyik eltér a „normálistól”. Ha a WHO (Egészségügyi Világszervezet) egészségdefinícióját vesszük alapul („az egészség a testi-lelki-szociális jólét állapota”), akkor ilyen élő ember egyáltalán nem létezik, kivéve az anatómiai és fiziológiai tankönyvekben, hisz valamennyien rendelkezünk valamilyen testi-lelki elváltozásokkal, tünetekkel. Ezt az ideális állapotot lehetetlen elérni, ezért mindenki többé-kevésbé beteg. Mindeközben az egészség dinamikusán változó soktényezős egyensúlyi folyamat, egyszerűen az említett leegyszerűsített szemlélet napjainkra tarthatatlanná vált, a betegségeket (még a fertőzőket sem) nem lehet egy okra visszavezetni, kialakulásukban nagy szerepük van a másodlagos tényezőknek is: a szociális, műveltségi, életmódi, érzelmi állapotoknak is.

Bármennyire is materiális világban élünk, el kell fogadnunk, hogy természeti és szellemi lények vagyunk. Amióta ember az ember, azóta foglalkoztatja, hogy az anyagi testen kívül van egy része, ami az elmúlással nem lesz az enyészeté. A test, a lélek és a szellem hármasságában élünk, ami szorosan összetartozik, mind mi vagyunk. A Biblia alapján az ember

test, lélek és szellem egysége. A test és szellem között a lélek teremt kapcsolatot. A testünk (a külső anyagi rétegünk) látja el az összeköttetést a külvilággal, míg a lelket erre az életre kapjuk, mégis nagyban befolyásolja személyiségünket, hiszen a hit, a hozzáállás, az érzelmek, emlékek is hozzá tartoznak. A testünk, a materiális, anyagi síkunk, a szellemi síknak a lenyomata, az életet, az életcél jelenti. Ha a tudatunkban (felsőbb szinteken) nincs valami rendjén, vagy a harmónia felbomlott bármelyik szinten, akkor sérül az egészség, hisz az EGÉSZ-ség, a test, a lélek és a szellem harmóniáján, épségén múlik. A három szint hatással van egymásra és kölcsönhatásban van egymással. Az egészségünk tehát nagymértékben múlik azon, hogy „milyen passzban” vagyunk. A mindennapi gondolkodásunk és hitrendszerünk hat az érzelmeinkre és érzéseinkre, ami pedig óriási hatással van a szokásainkra. A lelki krízisek, fel nem oldott konfliktusok, gyengítenek, mérgeznek. Már Paracelsus (16. század második fele óta az egyik leghíresebb európai orvos) figyelmeztetett arra, hogy: „A legjobb orvosság az embernek, az ember maga. A legnagyszerűbb gyógymód a szeretet.” Maga a szó: egész-ség sértetlenséget, teljességet jelent. Ha a lélek, szellem egészséges, egységes, akkor tud a fizikai test

(Szimpatika): Az egészség teljes fizikai, lelki, társadalmi, sőt spirituális jóllétet jelent, és nem pusztán a betegség vagy károsodás hiányát.

is épségben maradni. Ez pedig csupán akkor válik láthatóvá, ha az egész embert tartjuk szem előtt (szellemi, lelki, testi szinteken egyaránt). Ekkor lesz érthető, hogy a betegségek háttérében nem csak baktériumok, vírusok, genetikai problémák és egyéb hajlamosító összetevők vannak, hanem mentális, érzelmi tényezők játsszák a legfontosabb szerepet. "A lelket kell meggyógyítani ahhoz, hogy a sejtek egészségesek legyenek" figyelmeztet Wass Albert. Amennyiben az említett tényezőket figyelmen kívül hagyjuk (árnyékba toljuk), a test tünetekkel jelez, és a tünetek célja a figyelmeztetés, melyek segítenek abban, hogy tökéletesebb, egészségesebb emberré váljunk. Ezért kell a tüneteket pozitívan értelmeznünk. Olvasni, hogy orvosi konzultáción a krónikus fejfájással küszködő asszonyt kérdezik betegségéről, aki elmondja, hogy az alkoholista férje időnként testileg bántalmazza, szélütött, inkontinens anyósát neki kell ellátnia, tetejében a fiát ki akarják zárni a középiskolából. Erre az egyik jelen lévő megkérdezi, de hát mitől fáj a feje? Mind szélesebb körben válik ismertté, hogy a gyógyszerekkel és műtétekkel csak a tüneteket enyhítik vagy szüntetik meg, a kiváltó ok ugyanúgy megmarad. Így a gyógyulás csupán időleges illetve felszínes. Aki egészséges szeretne maradni, el kell fogadnia, hogy ő egy olyan szellemi lény, akinek fizikai teste van, és nem fordítva. Az orvosi segítségre is szükség van, ám itt is csak a fizikai testet gyógyítják, tüneteket megszüntető megoldásokat kapunk, a lelki, szellemi folyamatokat helyettünk senki sem fogja megoldani.

(pinterest.com): Minden, ami létezik vibráló energiából áll, a tudatosságból, amely egy egyéni frekvencián rezonál, és meghatározza a teljes létezését.

Egyre jobban terjed az vélemény, hogy az egészség megőrzésében a boldogság, a pozitív rezgés, a testi, lelki és szellemi öröm megélése nagyban hozzájárul.

Sajnos a civilizációs életmód épp ezt, az egészséget igyekszik meggátolni. A megélhetésért végzett munka, sok munkahelyi és társadalmi konfliktus magával hozza az egyéni, családi stressz kialakulását is. Az utóbbi időben mindezt tovább rontja, hogy minden szinten a betegségtudatot súlykolják az emberekbe. Gondoljuk egyedül a tévé reklámokra, bármit megnézünk a hirdetések 60%-a valamelyik gyógyszeripari cégnek a készítményeit reklámozza. Így befolyásolják a tudatot. Csupán ezzel is ki lehet váltani a betegségtudatot, ami annyi, hogy megrémülök és elfogadom, a tudatom szintjén: lehet, hogy megbetegszem. Pl. bemondják, hogy járvány van, egy bizonyos embertömeg már ettől megbetegszik, főleg azok, akik félelmükben úgy érzik, hogy ők annyira gyenge állapotban vannak, hogy képtelenek ellenállni a betegségnek. Ezzel szemben, ha sikerül magunkban kiépíteni az egészségtudatot, tudomásul vesszük, hogy bár a kórokozó mikroorganizmusoknak mindegyike jelen van a testünkben; mégsem tudnak bennünket megbetegíteni, mert sejtszintű ellenálló képességünk, az immunrendszerünk a védelmi képességünk kordában tudja tartani a kórokozók betegséget okozó körét. Bár a szerveztünk rendkívüli ellensúlyozásra képes, mégsem tud mindent megoldani. A szellemi világunk pedig a testünkön keresztül igyekszik jelezni. Kezdetben nagyon kicsi tüneteket kapunk, melyekre nagyon oda kell figyelnünk, ellenben idővel erre rétegződnek rá a nagyobbak és végül akár egy nagyon komoly kórházi ápolás is lehet ennek a vége, vagy akár valamilyen baleset is. Figyeljük a tüneteket és igyekezzünk megfejtetni, hogy mit szándékoznak közölni velünk. „Ilyen az élet! Kis kavicsokkal dobál meg minket - figyelmeztetésképpen. Ha ezeket a kis kavicsokat nem vesszük észre, akkor egy téglával dob meg. Ha téglát sem vesszük észre, akkor szétzúz egy kősziklával. Ha őszinték vagyunk magunkhoz, akkor láthatjuk, hogy hol nem vettük észre a figyelmeztető jeleket. És akkor még van képünk azt mondani: "miért pont én...?", figyelmeztet minket A. Matthews.

Dr. Kasza Bálint

AKKOR GONDOLKOZZUNK ...?

Ó, MELY SOKAN VANNAK, AKIK HÁBORGATNAK ENGEMET...(III)

Ünnepi hangulatot kellene ide varázsolnom, vagyis sugározni, de valahogy inkább az jár az eszembe, hogy miért, meg hogyan is lett a falunk, hogy „lármázó irredempta tömegek elhatározták magukban, hogy, őfelsége elé járulnak, föld és pusztaszerzés végett...” Tehát, nem örömben, de jól meggondolták magukat, mint ahogyan máma (ma) is teszik, ha komoly dologról van szó. Az alapgondolat az volt, hogy nem raboskodnak, a valamivel jobb képességű értsd, gazdagabb polgártársaik önkénye alatt, nem lesznek másodrendűek. Köszönve az akkor kiadott vallásszabadsági törvénynek (II. József) maguk alakíthattak közösséget, hogy saját vallásuk alapján dicsérhessék az Urat. A már ittlevő matyó (katolikus) szomszédok mellé, mivel rosszul taktikáztak, libalegelő helyett sovápokat (németeket) kaptak Szeghegy pusztára, ami ma már Lovćenac néven említendő, mivel a második világháború után a svábokat crnagóracokkal váltották fel szintúgy, mint a mi svábházainkban volt lakókat. Ja, az, hogy magunk legyünk a mi falunkban, már 1830-as években dugába dőlt, mert az akkori czudar bíró beengedte a határban az elszegényedett polgároktól földet vásároló németeket. Azóta falunkat már egyiptomiak (így nevezik magukat) is lakják.

Hogy pont így volt, vagy egy kicsit stilizálva van az eddigi szöveg, lehet, hogy hamarosan nem is lesz fontos, mivel hogy most is a lakosságnak nagyobb része van máshol, főleg külföldön. Amúgy e termékeny otthonnak nevezhető szép és jó helyen fekvő terület, volt már régebben is, lakatlan, üres, a törökvész és a mai „öslakosok” betelepítése között.

Igen, ahogy az egyik humorista mondja, volt itt tatárdulás, törökdulás, felszabadulás... Idetartozna, mint lábjegyzet, hogy Szabadkán a vasútállomáson van egy (emlék) tábla, hogy bevonult a szerb hadsereg 1918. november 13-án (igaz nem péntekre, szerdára esett), felszabadulás. Értem, csak azt nem, hogy hogyan lehet valamit felszabadítani, ha az soha nem volt addig a „felszabadító” tulajdona, területe. Ma már nincs probléma, baj, az ilyesmivel, de sajnos ezek a „hibák” nincsenek kijavítva, helyesbítve, így, aki nincs beavatva, nem tud róla. Nem tudja mi az igazság a mi szemszögünkben. Ez is olyan, mint amikor az egyszeri polgár olyan bajba esett, hogy azt hitte, hogy ő egy kukoricaszem. Igen, ez egy modern pszichiátriai betegség. Lett is orvosolva az eset, a páciens kigyógyult csodálatos bajából, elhitte, hogy ő nem kukoricaszem. Eljött a gyógykezelő intézetből való hazabocsájtás pillanata. A páciens feszeng, mire az orvos megkérdezi, hogy most meg már mi a baja, mire a szegény áldozat kinyögi, hogy ő megérti, hogy nem kukoricaszem, de ezt otthon az udvarban a kapirgáló tyúkok, nem tudják. Ha, lehet, akkor a doktor úr nekik

is magyarázza be (pardon meg). Igen, tudják-e a mi „tyúkjaink” is a „mi” történelmünket? Valahogy a demokrácia nevében, nekik is jó lenne.

Nem csak falunap van, nekünk van meggynapunk is. Szegény meggy, szegény mi. Miért, már? A mi meggyünk, a feketicsi fekete meggy, csak itt van. Hiába a nagy törekvések, máshol, vagy nem ilyen, vagy meg sem marad, még Hegyesen sem. Az év ennek idejében, május végén, június elején, a faluban majdnem mindenki, mint az ősemler visszamegy a fára, meggyet szed. Lehet meggyet szedni a klasszikus módszer mellett még traktorral és motorfűrésszel is. A meggy volt régebben az átlag családok első jövedelme is. Mert a világon csak itt van ilyen, meg ilyen korán, mivel véletlenül megtudtam, hogy a szerbiai oblačinska višnja (meggy) csak július közepén érik.

Igen, a fantáziadúsabban gondolkodó, vállalkozó szellemű emberek a meggyből nagy hasznót akartak húzni. Hogy lehessen ipari, kapitalista termelést létrehozni nekiestek a feketicsi fekete meggynek. Átkeresztelték, más többé oltották, be akarták vezetni az ipari rázós szedést, de szerencsére nem jött be.

Közben a mindenhol jött szakemberek, akiknek ismerniük kellett volna a fitohigiénát és a prevenciós védelmet, cipőjükön autójuk porával behozták a moníliát, egyfajta nyugati betegségét a meggynek, amit előtte még hírből sem ismertünk. Igénytelen a meggy csak szedni kell, amikor megérik, de ha megsértik, törlik, csupálják, el is száradhat az a része, nem kell permetezni, nem kell metszeni, több tíz évet él, elfér a szőlő között. Legfontosabb lenne tudni róla, amit megboldogult Nagy Kálmán bácsi mondott, hogy annyi meggyed legyen, ami kell a duncba. Hozzátenném, meg még lekvárnak való a vele töltött hájaskiflihez. Nem kell a flanc, a mélyhűtőzés, meg az éretlen tárolás, mert a mi meggyünk csak duncnak lekvárnak való, abba sem kell cukor. Ma divat még a meggy-pálinka is, de szerintem az íze, aromája nem mindig arat osztatlan sikert.

Ünnepeljünk, de itt a háború a szomszédban, feszült helyzet a politikában, az infláció, igaz ez még nem az igazi, mint a kilencvenes években volt.

Szép lenne, ha az ünnepekre sokan haza jönnének, jöhetnének, hogy legalább tudjuk, hogy még kik vagyunk és megvagyunk...

Meghallgatva az ünnepi istentiszteletet, elmélyülve akkor gondolkozzunk....

Bíró Csaba

Elnöksere Bácsfeketehegyen

Tisztújító közgyűlést tartottak a művelődési egyesületben

A Bácsfeketehegy Magyar Művelődési és Helytörténeti Egyesület a közelmúltban tisztújító közgyűlést tartott. Az egyesület élén komoly változások történtek, és megalapították az értéktárbizottságot is. Az eddigi elnököt, Hajvert Lódi Andreát Szakács Tamás váltotta tisztjében, Harangozó Adél alelnököt pedig Gogolák Csilla. Emellett az egyesület elnökségének összetétele is megújult.

Hajvert Lódi Andrea leköszönő elnök az elmúlt négy év eredményei kapcsán elmondta lapunknak, hogy a nehézségek ellenére növekedett a szakosztályaik száma.

– Azt nem tudom, hogy utólagosan mit lehet majd sikerként elkönyvelni, csak azokat a tényeket mondhatom el, amelyek számszerűsíthetők. Az elmúlt négy évben növekedett az egyesület tagságának száma, mint ahogy a szakosztályok száma is, illetve a korosztályok is bővültek. Korábban egy felnőtt szakosztály volt, és az összes többi gyermekcsoport, mostanra viszont a gyermek- és a felnőtt csoportok száma is növekedett. A korábbi három szakosztályból nyolc alakult: a néptánc-, népzene-, színjátszó, népiének-, versmondó, mese-mondó, kézműves- és az értékőrző szakosztály. Nálunk is a néptánc a legfőbb, négy korcsoportban dolgoznak az oktatók Szakács Tamás és Szakáll Nikolett vezetésével, az ovisokkal Molnár Gabriella foglalkozik. A népzenei szakosztályban véghez vittünk egy fiatalítást, Török Noémi vállalta, hogy a gyerekeket egy kicsit bevonja. Így megalakult a Feketicsi Betyárok elnevezésű népzenei csoport. A népiének-szakosztály új alapítású csoportunk, amit szintén Török Noémi vezet, és három csoportban dolgozik 18 gyermekkel. A színjátszás terén két új gyermekcsoport alakult, ők összesen 21-en vannak, és én foglalkozom velük. A versmondó csoportot újjászerveztük, mert már korábban is működtek Barta Júlia

vezetésével, és immár az alsósokkal, a felsősökkel és a középiskolásokkal külön foglalkozik. A mese-mondás egy teljesen új terület, Kormos Irén két kamaszsal dolgozik, de reméljük, hogy ez a csoport is bővül a jövőben – mondta el Hajvert Lódi Andrea, majd arról is szólt, hogy a kézművesség terén folytatták Tóth Vera kezdeményezését, a kun tábort.

A foglalkozások számát bővítették, akár csak a tábor oktatóinak a létszámát. Lényeges előrelépés volt, hogy 2022-ben három új szakkör alakult, a Nemzeti Művelődési Intézet A Szakkör programjának keretében. Így egy éve dolgozik a vesszőfonó, a makramé- és a bútorfestő szakkör. Két éve indult az Ízörző klub, amely 20 taggal működik, és a hungarikumprogram keretében fejti ki tevékenységét. A program befejezése után a csoport úgy döntött, hogy továbbra is működnek.

A szakosztályok bővülése mellett az egyesület az elmúlt időszakban megtartotta hagyományos tevékenységeit – számolt be a leköszönő elnök. Részt vettek a falunapi programban, megtartották az évzáró műsort, a tánciskolát, a kun tábort és a szüreti napokat. Az elmúlt négy év nagy újdonsága, hogy programtevékenységekben kezdtek gondolkodni – mondta el Hajvert Lódi.

– Nemcsak egy-egy rendezvényben gondolkodunk, aminek a közönség passzív szemlélője, hanem olyan programsorozatokban is, amelyek kisebb létszámú csoportokat mozgatnak meg, de sokkal inkább aktivizálják a résztvevőket. Érdemes a folyamatos programokat futtatni, van igény rá, hogy legyen hova lejárni, és közösségben, együtt dolgozni – mondta a leköszönő elnök, majd kiemelte, hogy fontosnak tartották bevonni munkájukba azokat a helyi embereket, akik valamihez értenek. Ennek az volt a célja, hogy átadják a tudásukat.

Az éves események terén is van oka büszkélkedni az egyesületnek, a nyilvántartás szerint 2019-ben 72, 2020-ban 52, 2021-ben 65 és tavaly immár 78 eseményen vettek részt. Hajvert Lódi Andrea hozzáfűzte: a falu művelődési életére nézve fontos eredmény, hogy 2019-ben az önkormányzat támogatásával sikerült beindítani a Topolyai Zeneiskola kihe-lyezett tagozatát.

L.J.

Forrás: Magyar Szó

MIT TEHETÜNK MAGUNKÉRT?

„Amíg elkülönítjük magunkat, könnyű az embereket hibáztatni. Amint elismerjük, hogy összetartozunk, több felelősséget kell vállalnunk magunkért és másokért.”

Andrew Matthews

Túlterheltek vagyunk, ártalmas és következményes stresszek terhelnek bennünket. Naponta 27-szer több kihívással kell szembenéznünk, mint amire a szervezetünk fel van készülve. Igaz, pillanatnyilag meg tudjuk oldani őket, de nem maradunk károsodás nélkül, főleg akkor nem, ha nem segítünk idegrendszerünknek. A következményes ártalmak, stresszek közé tartoznak mindazok a folyamatok, kóros behatások, gondolatok, melyekre rosszul reagálunk. Mégis, mit tekinthetünk stressznek? Mindent, amit mi annak érzünk, ami felidegesít, bánt bennünket, ami ellen tehetetlenek érezzük magunkat, amikor valamit nem tudunk megoldani, beszorít bennünket testileg és lelkileg. Ez lehet akár teljesen jelentéktelen dolog vagy esemény is, ami képes megzavarni nyugalmunkat. Hatására előnt bennünket a düh, a harag, mérgesek vagyunk, megnő az agyi aktivációs szintünk. A testünket elárasztja az adrenalin, a szimpatikus idegrendszer veszi át az irányítást, általános izgalmi állapot áll elő, a szervezetünk felkészül az akcióra, a megoldásra: izmaink megfeszülnek, a májból kiáramlik a cukor és a zsír (megnő a vércukor és a vérzsír szint), felugrik a vérnyomás, gyorsul a szív működés. Ezt a felkészülést még őseinktől örököltük („üss vagy fuss” reakció), akik ilyen módon tudták kivédeni egy vadállat, ellenséges harcos támadását, így tudtak megmenekülni a tűzvészről, stb. Mára a kihívások jelentősen megváltoztak, de a testünk reakciója a régi maradt. Ha a mai stresszt nem tudjuk megoldani, az akcióra felkészült szervezetünk, a felhalmozott akcióra kész energiával együtt le van állítva, leblokkolódik. Beragadunk ebben feszült, stresszes helyzetben, testünk olyan hormonokat termel (pl. adrenalin és a noradrenalin), melyek hatására ereink összehúzódnak és vérnyomásunk emelkedik, megemelkedik a vércukorszintünk, erős szívdobogást érzünk. Ha nem vezetjük le, nem kezeljük a felhalmozott, akcióra váró energiát, az állandósult magas vérnyomás stroke-hoz, vagy szívrohamhoz vezethet. Az akut stresszre az ellenállórendszerünk is rosszul reagál, az immunrendszerünk szinte elájulnak, tehetetlenné válnak, könnyen megbetegedhetünk. Amíg a felhalmozott energiát nem vezetjük le, nem tudunk megnyugodni sem. Idővel a szervezetünk fokozatosan kimerül, majd gyakran pszichoszomatikus betegséggel kényszerít rá bennünket a változtatásra (magas lesz a vérnyomás, infarktus, stroke, gyomorfekély, allergia, stb.) alakulhat ki. Eközben az immunrendszer is további gátlás alá kerül, megbénul a kórokozók elleni védelem. A stresszen kívül, az ellenállórendszerünk bénítója még: a lemondás, passzivitás, szorongás, reménytelenség, depresszió, szomorúság, pesszimizmus. Ezzel szemben, az immunrendszerünk serkentője: a derű, bizakodás, reménység, optimizmus. A szorongás mégis a legkárosabb, legelterjedtebb ártalom, ami olyan bi-

zonytalan, tárgy nélküli félelem, mely szétzilálja gondolkodásunkat, figyelmünket, testünkben számtalan izgalmi tünetet hoz létre, izmainkat görcsbe feszíti, gúzsba köt bennünket. Mindannyiunk számára kellemetlen, kártékony szenvedést okoz, minél előbb meg akarunk szabadulni tőle. Olyan vészcsengő, mely szervezetünket arra szólítja fel: „tegyél valamit, mert baj van”. Különösen nagy a gond, ha a szorongás folyamatosan fennáll. Érezzük, hogy valamit tennünk, változtatnunk kell. Számos helyről kapunk erre vonatkozóan jó tanácsokat: „ne idegeskedj”, „védd meg magad a gondoktól”, „élj nyugodtan”. Mégsem tudjuk a stresszeket elkerülni, nem vonulhatunk ki az életből, nem hagyhatjuk el a munkahelyünket, családjunkat, a főnökünkkel sem tudunk leszámolni. Egyedül csak önmagunkhoz fordulhatunk. Ha változás akarunk, álljon itt L. Tolsztoj gondolata: „Mindenkinek a világ megváltoztatására gondol, de senki sem gondol arra, hogy önmagát változtassa meg.” Alapjában véve, láthatjuk, hogy a gondolatok, aggodalmaink döntik el a sorsunkat, mert amit a szellemünk, értelmünk befogad, magáévá tesz, az uralkodik felettünk. Változtatnunk kell szemléletmódunkon. Át kell adnunk magunkat az itt és mostnak, és az illékony örömezés magától kialakul majd.

Ha a hagyományos orvosláshoz fordulunk tüneteinkkel, betegségünkkel, arra buzdítanak bennünket, hogy vegyük fel a betegségek rizikófaktorjaival a harcot. Harcoljunk az infarktus kockázati tényezőivel szemben, küzdjünk a rák, a vírusok, baktériumok, magas vérnyomás ellen. Mind több tiltással kell szembenéznünk: „lehetőleg ne egyél valami jót, mert felmegy a vérzsírod, nem igyál semmilyen alkoholt, mert infarktusod lesz, ne menj a napra, mert bőrrákod lesz, stb.”. Lassan az orvostudomány megfosztja szinte minden örömforrásától az egyént. Min-

(Kvantum Wellness): Romboló erő a mindennapokban: a stressz hatása az egészségünkre

(Life coaching): Az optimista emberek tovább élnek: az optimizmus csak egy a hosszú élet titkainak sorában.

den áron el akarja pusztítani a betolakodókat, támadókat, a hadász orvosok kezünkbe adják az ostromlott szervezetünk gyógyszerkatonáit, melyek egyre nagyobb erővel és pontossággal igyekeznek legyőzni az „ellenséget”. Eközben a megtámadott egyén személyével nem törődik senki sem. Senki nem visel gondot arról, hogy milyen lelki állapotban van a megtámadott fél, milyenek a megküzdési erői, hogyan tudja fokozni küzdő képességét.

Nem marad más választásunk, minthogy magunk küzdjünk meg az ártalmas feszültségekkel, stresszekkel és jó közérzetet biztosítsunk magunknak. Ha ez sikerül, olyan örömhormonok termelődnek és öntik el testünket (endorfin, belső morfium, mely 50x-szer erősebb, mint a szervezeten kívüli, oxitocin, női nemi hormonok, dopamin, szerotonin). Ezek az anyagok egyben életerősítő is (vitalitásgenerátorok) és segítenek legyőzni az ártalmas stresszhatásokat, javítják a testünk belső állapotát, olyan érzetet váltanak ki, hogy élni jó, a kihívásokat meg tudjuk oldani, sok szép vár ránk az életben, az ártalmas hatá-

sokat el tudjuk hárítani. A természetes életerősítőket mindig kéznél vannak, csak alkalmazni kell őket, használtuk nem bonyolult, pénzbe sem kerülnek. Ezek: 1. Életerő, mosoly, nevetés, vicc, humor, optimizmus. 2. Fizikai életerő, testedzés, mozgékonyág, séta, kocogás. 3. Testi kontaktus, simogatás, fizikai érintkezés, ölelés, stb. Együttesen, testi szinten, egyensúlyhoz vezetnek, stimulálják az immunrendszert, örömhormon termelést váltanak ki, a belső szerveink működését szabályozó, vegetatív idegrendszert működési egyensúlyba hozzák. Ezeket a módszereket a természet adta nekünk, melyek mindenki számára korlátlan mennyiségben alkalmazhatók. Kutató laboratóriumokban bizonyították be, hogy pl. a nevetés a testünkben olyan anyagok termelődését, a külső környezet behatásainak káros következményeit semlegesítő stressz-ellenes hormonok örömhormonok termelődését indítja meg, kiváltja a boldogságérzetet keltő endorfinok keletkezését is. Olyan gyógymód, melyért nem kell a patikában, sorban állni. Mindenkinek azt lehet tanácsolni, lehetőleg olyan szituációkat keressen, hallgasson pl. kabarékat, illetve olyan filmeket nézzen meg, amelyek vidámak, és nevetést váltanak ki. Ez olyan orvosság, melynek nincsen mellékhatása, fokozza az erek rugalmasságát, amivel a szív és érrendszeri betegségek megelőzésére és gyógyítására is alkalmas. Ilyen hormonok keletkeznek például sportolás (séta, kocogás) közben is, miközben a közérzet is javul. Tartsuk szem előtt Hamvas Béla tanácsát! „Az élet nem arra való, hogy a meglevő tulajdonságokat gyakoroljam, hanem hogy a nem meglevőket megszerzzem.”

Dr. Kasza Bálint

GÓLYAKAMERA

Bácsfeketehegy központjában, pár lépésre a nyári színpadtól, a régi szövetkezeti otthon kéményének tetején gólyafészek található. A falu csodálatos panorámáján kívül a gólyák életét nyáron, fészket télen, éjjel-nappal lehet nyomon követni a gólyakamerával:

<https://rtsp.me/embed/KBy5TBQ2/>

Ugyanúgy elérhető a gólyakamera a www.bacsfeketehegy.rs honlapon is. Itt megtekinthető a számos téma mellett, melyen folyamatosan a falu életéről, eseményeiről szól, vagy a falu történetéről szóló megjelent könyvek tölthetők le.

Közösségépítés és kultúrára nevelés

Gyermekszínházi találkozót tartottak Bácsfeketehelyen – Az idén 12 előadást mutattak be a színészpallást

A hétvégén a bácsfeketehelyi színházteremben megtartották a XV. Bácsfeketehelyi Gyermekszínházi Műhelytalálkozót. Az eseményt ez alkalommal is a Vajdasági Magyar Drámapedagógiai Társaság, a Vajdasági Magyar Művelődési Intézet és a Vajdasági Magyar Művelődési Szövetség szervezte. Fialat színjátszók érkeztek Topolyáról, Kúláról, Kishegyesről, Gunarasról, Óbecséről, Nagyikindáról, Palicsról, Törökfaluból, Szenttamásról, Bácsfeketehelyről és Eszékről. A találkozó elején Szakállas Zsolt, a tartományi kormány alelnöke, tartományi oktatási titkár üdvözölte az egybegyűlteket.

Kormányos Katona Gyöngyi, a Vajdasági Magyar Művelődési Intézet megbízott igazgatója arról beszélt a médiának, hogy az ilyen találkozók több okból fakadóan is fontosak.

– Az anyaországon kívül, a határon túli területeken is nagyon fontos, hogy hagyományteremtés szándékával megtartsuk azokat a rendezvényeket, amelyek egyrészt az anyanyelvű kultúra, másrészt az anyanyelv megtartása mellett teszik le a voksukat. Nagyon fontos, hogy a határon túl még jobban odafigyeljünk a nemzeti kultúrára, mert ez a gyermekek identitását is megőrzi. A szülőföldre is nagy szeretettel gondolnak vissza, ha esetleg máshova sodorja őket a szél. Az oktatási intézményekben a pedagógusok munkája azért kiemelten fontos, mert a gyerekekkel szakkörökön, illetve műhelyfoglalkozások keretében hozzák létre az előadásokat. A munkájuk mellett foglalkoznak a fiatalokkal, és ez egy valódi elhivatottságra vall. Fontos a közösség megtartása szempontjából is, mert a gyerekek barátkoznak és tanulnak is. Megtanulják a szép magyar beszédet, hogyan kell helyesen kiejteni a szavakat, és megtanulnak a színpadon mozogni, egymásra odafigyelni – fogalmazott a megbízott igazgató, majd arról is szólt, hogy ezek a rendezvények azért is fontosak, mert általuk odafigyelnek a fiatalokra. És ha időben elkezdjük színházkultúrára

nevelni őket, akkor ők a kultúrát megbecsülni tudó emberekké válnak, és a saját gyermekeiket is így fogják nevelni – mondta.

Bácsfeketehelyen Barta Júlia óvónő kezdett gyermekszínházzal foglalkozni. Tőle kapott kedvet Hajvert Lódi Andrea, a Vajdasági Magyar Drámapedagógiai Társaság elnöke, a találkozó szervezője.

– Az elmúlt húsz évben ennek teremtdött egy hagyománya a faluban, és nagyon szeretik a gyerekek ezt a dolgot. Mozgalomként tekintek rá itt, Vajdaságban, hiszen a felkészítő tanárok között vannak pedagógusok, óvónők, és vannak a pedagógiai pályán túlról is. Ezeknek az embereknek fontos a színház és fontosak a gyerekek. Mindazok az emberek, akik Vajdaságban gyermekszínházzal foglalkoznak, nagyon fontosnak tartják a kreativitást és az alkotást. A teremtő igénye az embernek a gyerekekben még nagyon intenzíven él, viszont a mai világban egyre jobban elnyomja a gép és a tömegkultúra. Épp ezért kell ezt az alkotói vágyat felszínre hozni, és teret adni neki – mondta az elnök, majd hozzáfűzte, hogy ez az alkotás és kreativitás az egész életükre hatással lesz. Az idei találkozón 12 előadást mutattak be, ami kevesebb a korábbi években bemutatottaknál. Hajvert Lódi meglátása szerint még sok helyen vannak színházi csoportok, viszont kevesebb gyermek van, és ugyanazok a gyerekek többféle szakköre is járnak. Ez kicsit nehezíti az ilyen jellegű események megszervezését, de elégedett a 12 előadással.

A találkozón csaknem 150 gyermekszínházi mutatta be tudását, amit Mezei Kinga színész, rendező, Ákli Krisztián drámatanár, színházi-rendező és Patonay Anita színész, drámatanár értékelt. A résztvevő gyerekek műhelymunkákon is részt vettek. A foglalkozásokat Budinčević Krisztián, Hodik Annabella, Kőműves Csaba Bence, Krizsán Szilvia, Magyar Zsófia, Nagy Karina, Povázánszki-Kőműves Noémi színművészek és Mácsai Mónika drámapedagógus vezette.

L.J.

Forrás: Magyar Szó

Képregénysarok

Új állománnyal gazdagodott a kishegyesi és a bácsfeketehegyi könyvtár

Május 24-én a Vajdasági Magyar Képregénytársaság gazdag képregénycsomagot adott át a kishegyesi és a bácsfeketehegyi könyvtárnak. A bácsfeketehegyi ünnepélyes átadáson jelen volt a társaság részéről Patyerek Csaba és Linka Szabolcs, valamint Nagy Erzsébet, a Kishegyesi Könyvtár igazgatója, Csordás Katalin könyvtáros és Sándor István, Kishegyes község alpolgármestere.

Patyerek Csaba, a társaság elnöke elmondta, hogy színvonalas képregényekkel gazdagodott a két könyvtár.

– A kishegyesi és a bácsfeketehegyi könyvtárnak két különálló csomagot készítettünk. A két csomag kemény borítós köteteket, valamint füzet formátumú képregényeket tartalmaz. Arra külön odafigyeltünk, hogy a magyar alkotók munkáiból is szemezgezzünk. Az állomány mérete száz feletti, ami teljesen jó kiindulópont egy kezdő csomagnak. Azon fogunk munkálkodni, hogy a közeljövőben folyamatosan bővítsük ezt az állományt, és hozzátegyük a legújabb kiadványokat is – mondta el az elnök, majd arról is

hogy a fiatalokat ide fogjuk velük csábítani. Külön állományként, szembetűnő helyen fogjuk tárolni, és meglátjuk, hogy mekkora lesz az érdeklődés irántuk, amikor az iskolások látogatóba jönnek intézményünkbe. Erre külön fel fogjuk hívni figyelmüket. Vajdaságban elsőként lesz ilyen magyar nyelvű képregénysarkunk – mondta az igazgató, majd arról is szólt, hogy egyébként is nagy figyelmet szentelnek a fiataloknak. Kihelyezett rajz-, földrajz- és történelemórákat tartanak a könyvtárban. Az odalátogató diákokat végigvezetik a könyvtár épületében, Bácsfeketehegyen pedig külön megmutatják nekik a Bányai János- emlékszobát.

Kishegyes község önkormányzata rendszeresen támogatja a könyvtár működését, és a képregénysarok ötletét is üdvözlöttek – nyilatkozta Sándor István.

– Tavaly több alkalommal is tárgyaltunk az alakulófélben lévő Vajdasági Magyar Képregénytársaság képviselőivel, illetve a Kishegyesi Könyvtárral. Még az év végén sikerült kieszközölnünk, hogy a községi költségvetésben a könyvtárra szánt eszközök közé beszorítsunk olyan tételeket, melyeknek köszönhetően támogatni tudtuk a képregények beszerzését. A

szólt, hogy hasonló képregénysarok már létezik szerb nyelven. Nagyobb városokban ez régebb óta működik, és egész jól. A képregénytársaság magyarországi minta alapján próbálja ezt meghonosítani minálunk is.

– Meglátjuk, hogyan fogadják ezt az újdonságot ezen a két településen, és ha van rá igény, szép számban vonzza az érdeklődőket, akkor elképzelhető, hogy továbbgondoljuk ezt a kezdeményezést – fogalmazott Patyerek, majd hozzáfűzte, hogy a társaság tervei között szerepel egy képregénykaraván létrehozása. Ez előadássorozat lesz, amely különböző településeken népszerűsíti a képregényt.

A képregényekkel a fiatalabb olvasókat szeretnénk bevonni a könyvtárba – mondta el Nagy Erzsébet.

– Abban a reményben fogadtuk be ezeket a könyveket,

képregénysarok Vajdaságban elsőként Kishegyes községben valósul meg, és személy szerint is fontosnak tartom az ilyen jellegű törekvéseket. A fiatalok sok időt pazarolnak el a virtuális világban, és nem használják a képzeletüket. Ez lehetőség számukra, hogy olyan írott, nyomtatott formában, színes képekkel gazdagított képregényeket olvashatnak, amik megfelelnek az ő ízlésüknek. Minden fiatal ismeri a Marvel, illetve a DC történeteket, itt most újabb történeteket ismerhetnek meg ebből a két univerzumból, amit olvasással, könyvtárba járással érhetnek el. Bízom benne, hogy ez a kezdeményezés egy újabb csoportot fog a könyvtár felhasználóivá tenni – fogalmazott az alpolgármester.

L.J.

Forrás: Magyar Szó

Konfirmálás Bácsfeketehegyen

Az ünnepi istentiszteleten huszonnégy fiatal tette le a fogadalmat

A konfirmálás a református vallás egyik legfontosabb állomása, amikor a fiatalok tanúságtételt tesznek hitbéli felkészültségükről. A bácsfeketehegyi református közösség számára is ez az egyik legkiemelkedőbb esemény, amit vasárnap tartottak meg a zsúfolásig megtelt templomban. Az ünnepi istentiszteleten Orosz Attila

bácsfeketehegyi lelkész és bácskai esperes vezetésével 22 fiatal tette le a konfirmációs fogadalmat. Orosz Attila elmondta lapunknak, hogy a konfirmációs istentisztelet a bácsfeketehegyi református közösség

legnagyobb eseményévé nőtte ki magát.

– Az utóbbi években az a tapasztalatunk, hogy a fiatalok konfirmációs fogadalomtétel, illetve ez az istentisztelet nőtte ki magát a legnagyobb gyülekezeti közösséggé. Tehát nem a karácsony, nem a húsvét vagy a pünkösöd, amik szintén nagy ünnepek számunkra, hanem hozzáállás szempontjából a konfirmálás. Úgy érezzük, hogy nemcsak egyházi jellegű ünnep, hanem családi jellegű is, hiszen ilyenkor összejön a szűkebb-tágabb értelemben vett család, innen helyből, a környékről, sőt még külföldről is. Az idén különösen szép számú konfirmandusunk volt, összesen 22-en. Szeretném hangsúlyozni, hogy református

szempontból ez még Kárpát-medencei szinten is jó számnak mondható, aminek nagyon örülünk – mondta el a lelkész, majd azzal folytatta, hogy a 22 konfirmáló közül 12 lány és 10 fiú volt. Nem csak helybeli gyerekek konfirmáltak, ugyanis a 18 helyi konfirmáló mellett volt három kishegyesi is, ők bácsfeketehegyi származásúak, illetve egy külföldön élő kislány is volt, akinek az édesanyja bácsfeketehegyi. A kishegyesi

konfirmálókkal az iskolai oktatás során foglalkozott a bácsfeketehegyi lelkész, mivel ott is megszervezik számukra, egy vegyes csoport keretében.

A konfirmálás a református közösség nagyon fontos

eseménye, hiszen hatéves hitoktatási folyamat előzi meg. A hatodik év kizárólag erre fókuszál, tehát konfirmációs előkészítés – fogalmazott a lelkész.

– Ilyenkor sajátítják el a gyerekek a hitvallást, a heidelbergi kátét és bizonyos, ide illeszkedő énekeket. Sokat gyakoroltunk erre az eseményre, és vasárnap sor került rá. Nálunk mindig a pünkösöd előtti vasárnap a konfirmáció vasárnapja – mondta el Orosz Attila.

L.J.

Forrás: Magyar Szó

Nyílászárócsere az iskolákban

A kishegyesi és a bácsfeketehegyi iskola is sikeresen pályázott a tartománynál – Községi szinten mintegy 5,5 millió dinárt fordítanak az energiahatékonyság növelésére

A tartományi oktatási titkárság az idén is pályázatot írt ki az oktatási épületek felújítására. A kishegyesi Ady Endre Kísérleti Általános Iskola és a bácsfeketehegyi Nikola Đurković Általános Iskola is sikeresen pályázott. Az iskolák nyílászárók cseréjére nyertek pénzt, a munkálatot pedig a nyári szünetben valósítják meg. Kanyó István, a bácsfeketehegyi iskola igazgatója elmondta lapunknak, hogy a beruházással az energiatakarékosság az elsődleges céljuk.

– A tartományi titkársághoz beadtunk egy pályázatot, amelyben az iskola elavult nyílászáróinak cseréjére kértünk pénzt, és 2 millió 100 ezer dinárt nyertünk. Ebből az iskola három bejárati ajtaját, valamint a könyvtárterem és két tanterem nyílászáróit tudjuk kicserélni. Ennek a cserének a jelentősége abban lesz, hogy a régi nyílászárók nem voltak energiatakarékosak, a mostaniak viszont azok. Ennek köszönhetően energiát tudunk megspórolni – mondta el az igazgató, majd arról is szólt, hogy már

fázisban cseréltük a régi nyílászárókat az iskolában, s most lényegében eljutottunk az utolsó előtti fázishoz. Még vannak olyan nyílászáróink, amiket az iskola építéskor építettek be, ezeket szeretnénk kicserélni. A mostani támogatásból az iskola télikertje körüli részt fogjuk lecserélni, vagyis a folyosók ablakait – számolt be az igazgató, majd arról is szólt, hogy a mostani felújítás után már csak néhány ablakot és ajtót kell kicserélni, és az egész iskolában energiatakarékosak lesznek a nyílászárók. Egy következő pályázati kiírásnál ezt a beruházást is megpályázzák – mondta.

A tartományi titkárság pályázata nemcsak az általános iskoláknak szólt, hanem a óvodáknak és a középiskoláknak is – mondta el lapunknak Kovács Károly tartományi parlamenti képviselő.

– Ez egy összetett pályázati kiírás, viszont Kishegyes község esetében az idén a bácsfeketehegyi és a kishegyesi iskola is sikeresen pályázott és nyert. Községi szinten ez mintegy 5,5 millió dinár összérték. Mindkét oktatási intézmény nyílászárók cseréjére pályázott. Ezekkel a munkákkal kapcsolatban tudni kell, hogy mindkét intézmény úgy készítette a különböző tervdokumentációkat, hogy a felújítási munkálatokat

megkezdtek a régi nyílászárók cseréjét és eddig az összesnek a 80-85 százalékát sikerült lecserélni energiatakarékosra.

– Ezt a beruházást folytatni szeretnénk, az a célunk, hogy az iskolaépület összes nyílászáróját kicseréljük energiatakarékosra. Ha a tartomány a jövőben is kiírja ezeket a pályázatokat, ismét pályázni fogunk. Fontos megemlíteni, hogy a tervdokumentáció, ami a nyílászárók cseréjéhez szükséges, szintén a tartománytól kapott eszközöknek köszönhetően készült el – számolt be Kanyó.

A kishegyesi iskola ugyancsak a régi, elavult nyílászárók cseréjére pályázott a tartománynál – mondta el lapunknak Fülöp Valentin igazgató.

– A kishegyesi iskola csaknem három és fél millió dinárt nyert az idei tartományi pályázaton. Ezt az összeget a nyílászárók cseréjére fogjuk fordítani. Több

fázisokban tudja elvégezni. Intézményeink vezetőit minden pályázati körben arra buzdítom, hogy éljenek ezzel a pályázati lehetőséggel – mondta el Kovács, majd hozzáfűzte, hogy mindkét iskolánál a nyílászárók cseréje a végéhez közeledik. A meglévő nyílászárók 80 százalékát már lecserélték, de további pályázati körökre van szükség, hogy elérjék a 100 százalékot. A most nyert összegekből az oktatási intézmények a nyári szünet idején tudják megvalósítani a munkát, a közbeszerzések lefolytatása után – fogalmazott Kovács, majd azzal folytatta, hogy az új iskolaévet már kicsit megújult köntösben kezdhetik az iskolák. A beruházások célja, hogy növeljék az épületek energiahatékonyságát, ami komoly megtakarításokkal jár – mondta a képviselő.

L.J.

Forrás: Magyar Szó

SORSOK : BÁCSFEKETEHEGYIEK A NAGYVILÁGBAN

Viktor Butscher (rövid önéletrajz)

Feketicsen, 1935. július 20-án születtem. Apámnak vegyes- és vaskereskedése volt a főutcán a német evangélikus templommal szemben, ahol Scherer Peter lelkész Viktor Friedrich névre keresztelt. Édesanyám - Erna Butscher szül. Gotsch - egy szepesmegyei, kés-márki születésű és Eperjesen iskolázott német tanító három leánykája egyike volt, és ebben a családban igényes szinten mind a német, mind a magyar nyelv honos volt. Anyaági nagyszüleim sírkövén, a bács-feketehegyi nagytemető német részében, magyar szöveg volt (és kusza bozóttal benőtt helyen talán még mindig van):

„Itt nyugszik Gotsch Győző, bács-feketehegyi ev. ág. tanító *1868 dec. 3. +1908 márc. 3. (és) Gotsch Szidonia szül. Kinczler, *1875 ápr. 6. +1934 jún. 7.“.

Az első három osztályt német iskolában végeztem Julius Pratscher tanító úr bölcs, de szigorú irányítása alatt. Az 1944 októberében bekövetkezett (világ) történelmi fordulat után kézdiszentléleki Kozma László nagyszerű tanító 4. osztályában adódott számomra alkalom fokozatosan a magyar nyelvvel közelebbről megismerkedni.

A háború után, újra jugoszláv, de most a kommunista hatalom a német lakosságot a világháborúban tanúsított hitlerista pártfogása nevében kisajátította vagyonát, elvette és gyűjtőtáborba kényszerítette, - de megkímélt egynéhány, főképpen a vegyes közösséget, - például nagynénemet Gotsch azaz Gócs Ilonát, községközi tisztviselőt, és édesanyánkat köztudomásúan magyarbaráti beállítottságuk miatt. A kivételes eljárást nem utolsó sorban dr. Józsa Lajos ügyvéd és egyházi gondnok, akkoriban a (nagy) községközi adóhivatal főnöke, közbenjárásának, valamint Fekete István, a községi Népbizottság első magyar kommunista elnöke megértésének köszönhetjük. Különben édesapám és szülei házat-vagyonát úgy „kezelték“ mint a többi németét, azaz azt is elkobozták.

Ilyen körülmények között én tanulmányaimat magyar iskolában folytathattam: a feketicsi „kisérlettségi“ után a szabadkai középiskolai Tanítóképző Intézetben, kitűnő tanuló lévén állami ösztöndíjjal. 1952-ben Szabadkán diplomáltam, utána két évet tanyai iskolákban

– Novo Orahovón és Gunarason - tanítóskodtam. Munkámért hivatalos elismerést is kaptam, továbbá ösztöndíjat egy (legalább) négyéves egyetemi stúdiumra germanisztikai szakon. Egyedüli kikötés: diploma-vizsga után mint német tanárként a topolyai járásban helyeznek majd el. Időközben a katonaságnál ismeretlen körülmények között megbetegedett Jaksi (Jakob) bátyámmal Ilonka nénink átköltözött Nyugat-Németországba és így én egyedül maradtam vissza. Jómagam első ízben 1958-ban jártam Németországban, ahol legközelebbi rokonaimat viszontláttam, és mint amatőr gyári munkás („Werkstudent“) elég sok pénzt kerestem, úgy hogy egy alig használt BMW-motorkerékpár tulajdonosaként tértem vissza jugoszláv hazámba.

Tanulmányaimat 1961-ben fejeztem be diploma-vizsgával az új Újvidéki Egyetem bölcsészkarának német nyelv- és irodalmi szakán és lett volna alkalom segéd-tanári pozícióra, de én inkább jogszerű úton Németországba költöztem át, ahogyan ezt ottani rokonaim elvárták tőlem. Különben a modern R26-os típusú motorkerékpáromért temérdek pénzt kaptam, az ösztöndíjat kamatostul fizettem vissza és minden adóság nélkül emelt fővel, de némileg fájó szívvel is, nekiláttam az új hazámnak.

Ott újra egyetemre jártam, Freiburgban, szorgalmasan hallgattam az előadásokat, részt vettem szeminárium vitákban német, orosz és angol szakon, filozófiából tettem le a vizsgát, de elsősorban nem a jugoszláv diploma elismerése érdekelt – az nem lett volna nehéz feladat – hanem inkább doktorálni szerettem volna. Engem főképpen tudományos kérdések a német-orosz

irodalmi kapcsolatok köréből érdekeltek. Disszertáció témája azonban az idő folyamán túl tágnak bizonyult és inkább egy (magasabb rendű) habilitációs tanulmánynak felelt volna meg, módszertanilag is bonyolult és izgalmas volt, de még túl sok évet kellett volna ennek a szép feladatnak szentelni és én már a harmincon túl voltam. Rá is untam már némileg az elvont akadémikus elmélkedésre, végül is a „normális“, a gyakorlati élet hívott: pénzt keresni, házasodni, családot alapítani, bátyámnak, anyámnak talán valamiféleképpen segíteni.

Első munkahelyem Frankfurt nagyvárosa közelében Bad Homburgban volt, egy könyvkiadó személyes asszisztenseként, de kis ideig csupán, mert egyhamar a német határon túli rádiónál (Deutsche Welle) „szálltam partra“, a rajnamenti Köln nagy és híres városában, ahol több mint 30 évet, munkásságom végéig, német politikai szakon, mint szerkesztő dolgoztam felelős poszton. Ez felelt meg leginkább átfogó nyugati és keleti nyelvismeretemnek, történelmi-földrajzi tudásomnak, politikai és kulturális érdekeimnek. Rendszeresen és sokat írtam, hírmagyarázat és előadás köznapi feladatok voltak, hangomat világszerte lehetett hallani, német és külföldi politikusok, államférfiak, tudós professzorok interjút adtak, utaztam Európa szerte miniszterek újságírói kíséretében, alkalomadtán dolgoztam Bonnban, Brüsszelben, tudósítóként Berlinben. Mindamellettt újságban-folyóí-

ratban közöltem egyet, s mást, és magánjellegű módon is bejártam a legnevesebb európai városokat, voltam Amerikában, a Szovjetunióban, később Oroszországban, Indiában.

Kétszer házasodtam. Első, később elvált feleségem német-franciaszakos tanárnő volt. Egyetlen fiúgyermekünk Berlinben él, ott egy gimnázium igazgatója. Második élettársam egy kolléganő a rádiónál volt; házasságkötés után mint nyugdíjasok vidéken házat vettünk és a Rajna menti kisvárosi Erpelben telepedtünk le, ahol én, most már több mint tíz éve mint özvegyember, még mindig élek (és dolgozgatok) - a folyam jobbpartján, dombtetőn, tetszetős kilátással a szélrózsa majd minden irányában. Mégis nem teljes magányban, mert több ezer könyv társaságában - német, magyar, szerb, angol, orosz és francia nyelven. És semmiféleképpen sem elvonultan a világtól, válságos és félelmetes fejleményektől, melyek kimenetele jó is, de nagyon rossz is lehet.

Hogy ne felejtsem el a nyelvet magyar könyvet olvasok, leginkább fennhangon, helyes kiejtésre és hangsúlyra ügyelve kótorászok a magyar költészet gazdag kincstárában, verset mondok ahogyan éppen eszembe jutnak: „Talpra magyar, hí a haza, itt az idő, most vagy soha...!“ – vagy: „Ne higgy magyar a németnek, akár-mivel hitegetnek...“ – vagy: „Ha az isten írdeák volna, s éjjel-nappal mozogna a tolla...“, vagy: „Egész úton hazafelé azon gondolkodám...“ ...és ily módon csodálom, ízlelem és élvezem a magyar nyelv végtelen erejét és szépségét. Különböleg hasonlóan szoktam eljárni szerb, angol és egyéb verssel is – hiszen minden nyelv, még a legkisebbik is, a világkultúra egy becses része.

Habár én egy gazdag országban jólétben élek, egykori hazámnak „rendületlenül“ híve maradtam, jóegynéhányszor látogatóban voltam ott és gondolatban számtalanszor bejárom szülőfalum eper- és akácfasoros utcáit, találkozom Tarkó Jánossal, Németh Lajossal, és Ernővel, Krack-szner Gyurkával - akik már mind elhagytak bennünket – de akikkel valamikor felejt-hetetlen, egy egész életre szóló barátság kötött össze.

(2023 áprilisában)

Butscher Viktor és Tarkó János

Egynek minden nehéz, soknak semmi sem lehetetlen (Széchenyi)

Május végén szeretetmunkát szerveztünk a Központi otthon épületeiben és az udvaron. Legtöbbünknek szép, kedves emléke van e épületről. A jó idő beköszöntével, jót tett egy kis felfrissítés, takarítás kívül-belül az épületnek. Aki már volt az udvaron, és beljebb, tudja, hogy nem kis területről, és nem kevés munkáról van szó. Legtöbben csak a múltat emlegetik, milyen szép és jó hely volt a találkozásokra. Nemrég egy könyvben olvastam: "A tradíció nem a hamu őrzése, hanem a tűz továbbvitele." Kicsit felbátorodva, páran megbeszélve elkezdtünk hívogatni egy délutáni takarításra ismerősöket, barátokat. A kijelölt napra 15-en gyűltünk össze és két óra alatt megvoltunk a kitűzött céllal. Nagy volt az örömünk! Igazán átértük, hogy együtt mennyi mindent el tudtunk végezni és közben kicsit társalogtunk is. A végén jó volt körbenézni az elvégzett munkán és tisztaságon. Mindenki kifáradva ugyan, de jókedvűen távozott. Hálás a szívem az összefogásért, a szeretet-munkáért, hogy

van még időnk egymásra, tudunk időt szakítani egymás megsegítésére. Két bibliai igevers jut eszembe, ami nagyon ráillik erre a szeretetmunka délutánra:

„Az ajándékozó bővelkedik, és aki mást felüdít, maga is felüdül.” Péld. 11,25

„Egymás terhére hordozzátok, és így töltsétek be Krisztus törvényét.” (Gal. 6,2)

Köszönjük a jelenlévők segítségét, jóindulatát! Jó volt együtt lenni! Isten áldja meg a jókedvű adakozókat, akik idejükből és erejükből adtak

Halász Renáta

Bábszínház a legkisebbeknek

Örömünkre szolgál, hogy több éve taníthatjuk az evangéliumot bábszínház által a gyermekek számára. Karácsonyi és húsvéti bábdarabok mellett, most egy régebbi bábdarabot elevenített fel négy bácsfeketehegyi fiatal a Gyermekemisszió szervezésében. Hálás a szívünk, amiért önként és örömmel vállalták el a próbákat, és nagyon komolyan vették, kitartóak voltak benne. Több hónapos, intenzív gyakorlás gyümölcse a tavasszal előadott bábdarab. Fiatal segítőink: Bertók Franciska, Garai Klementina, Búzás Edina és Halász Éva, a helyi általános iskola 6. és 7. osztályos tanulói. A kishegyesi község iskoláiban és óvodáiban adták elő a bábdarabot magyar, illetve szerb nyelven. Ezenkívül vendégszereplésünk volt Piroson, Maradékon és Csantavéren, valamint további fellépések is tervben vannak.

A bábdarab címe: A szeretetre vágyó süni. A bábdarab a barátságról, egymás iránti tiszteletről, megbecsülésről és összetartozásról szól. „Amint szeretnétek, hogy az emberek veletek bánjanak, ti is úgy bánjatok velük!” (Lk. 6,31)

A történet végén árnyjátékban megjelenik az Úr Jézus

kereszthalála és feltámadása, mely emlékeztet minket arra, hogy mennyire határtalan és feltétel nélküli Isten szeretete. Mi, emberek mindig elvárásokkal közelítünk egymáshoz, szeretetünket is legtöbbször feltételekhez kötjük. A Biblia azt írja: „Isten azonban abban mutatta meg szeretetét irántunk, hogy Krisztus már akkor meghalt értünk, amikor még bűnösök voltunk.” (Róma 5,8) Nem volt sem elvárás, sem feltétel és ma sincs. Ezért kegyelem, ezért ajándék Isten felénk való szeretete és az üdvösség útja. Keressük az Urat, amíg megtalálható, amíg közel van. Ő eljött közénk, emberi formát vett fel és engedelmes volt értünk a kereszthalálig. Ő előbb szeretett. A mi szeretetünk hálaadás mindazért a sok jóért, sok megelőlegezett áldásért, amit Tőle kaptunk és kapunk nap-nap után. Törekedjünk az Úr szeretetével szeretni és igazán felebarátok lenni egymásnak.

Bábdarabunk a következő énekkel zárul:

Szeretni sohasem késő, eldöntöm legbelül és Ő, megadja hozzá, ami még kell. Szeretni kell! Ez a szó a végső.

Halász Renáta

„Sosemelég” csokis keksz

Bármennyit készíthetünk csokis kekszből, az biztos, hogy sosem lesz elég. Kívül roppanós, belül omlós, elrontani szinte nem lehet, finom melegen, hidegen, jól illik ebéd után, kávé mellé és még sorolhatnánk. Mi kell még?

Hozzávalók:

- 170 gr puha vaj
- 150 gr barna cukor
- 100 gr kristálycukor
- 2 nagyobb tojás
- pár csepp vaníliakivonat vagy egy fél rúd vanília kikapart belseje
- 250 gr finomliszt
- 50 gr kukoricakeményítő
- két csipet szóda bikarbóna
- egy kiskanál sütőpor
- csipet só
- 200/250 gr csoki csepp vagy csokidarabkák
- kevés tej szükség esetén

Elkészítés:

- A sütőt melegítjük elő 180 fokra.
- Egy keverőtálba öntsük a puha vajat és a cukrokat, majd egy kézimixer segítségével pár perc alatt összekeverjük. Ezután jöhet hozzá a két tojás, 2-3 percet mixereljük így is, végül belekerül a vanília is.
- Egy másik tálban elkeverjük a lisztet, keményítőt, szóda bikarbónát, sütőport és a sót, majd apránként hozzákavarjuk a tojásos-cukros masszához, és csak addig keverjük, míg a tészta össze nem áll. Sűrű, de nem gyúrható tésztát kell kapjunk. Ha szükségesnek látjuk, kevés tejjel lehet még hígítani, vagy ha túl lágy,

akkor kevés lisztet még hozzáadni. Óvatosan belekeverjük a csokidarabokat is. Lehet fehér, fekete csoki, vagy vegyesen.

- Enyhén vizes kézzel kisebb halmokat helyezünk, vagy ha úgy kényelmesebb, kanalazunk egy sütőpapírral kibélelt tepsire, úgy, hogy ne legyenek túl közel egymáshoz. Ellapítjuk őket kissé, ha szeretnénk, hogy laposabb kekszek legyenek.

- Nagyjából 10-15 perc alatt készre sütjük őket, amikor már szép világosbarnák kezdenek lenni, meg is sülték.

H.Sz.

Az igazi meggylikőr néhai Szőke Zsolt vegyész-mérnök receptje alapján

(a mennyiségek irányadóak, az éppen aktuális meggy minősége és a személyes ízlés szerint készítés közben változtatható.). Én 2001 óta készítem nagyjából ugyanígy.

A döntő tényező a meggy. Az édes, "feketére" érett, aszalódó meggyből a legfinomabb.

1,5 kg KIMAGOZOTT FEKETICSI meggyhez:

- 20 – 25 szem (feketici) meggy mag (ebből néhány lehet összeroppantott). A feketici meggy kesernyésebb a többinél, tehát nem kell sok magot beletenni, mert az tovább keseríti).

- kb 1.5 marék szárított meggy szár, 2 marék meggy levél

- 12 drb. szegfűszeg,
- fahéj, darabok (nagy k.k. roppantott), némi csilagánizs (1-2 drb.)
- két citrom héja.

- 400 gr gyümölcscukor (fruktóz)+ 0.5 kg akácméz. Esetleg helyette szükség szerint kb. 1 kg kristálycukor. Kóstolgatni kell, hogy ne legyen túl édes.

- 1,2 liter (meggy) pálinka, de ha nincs elég pálinkánk, helyettesíteni lehet 6dl 96 %-os alkohol és 6 dl meggy lé fele-fele arányú keverékéből.

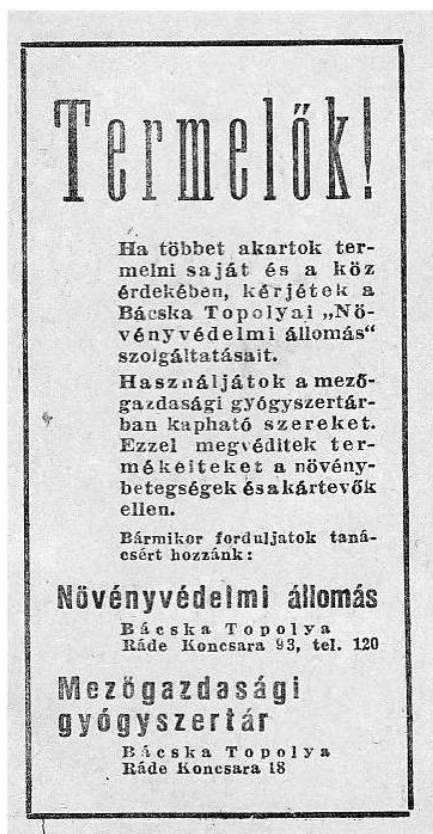
Az egészet össze kell keverni és lezárt üvegben (v. 6 lit. műanyag balon) egy hétig hagyjuk napos helyen állni - időnként rázzuk össze.

Sötét, hűvös helyen további 5 hétig érleljük. Utána szűrjük le gézen keresztül.

6 hónap hűvös helyen történő érlelés után lesz nagyon finom. Addigra szépen leülepszik. Érdemesebb dekantálni, vagy hébercsővel leszívni a tisztáját, esetleg óvatosan leönteni a letisztult részt, mert nagyon nehezen szűrődik.

RÉGI DOKUMENTUMOK, FÉNYKÉPEK FEKETICS MÚLTJÁBÓL

NÖVÉNYVÉDELEM:

A mai napig is érvényes a több mint 80 éves képeslap utasítása szerint

A hirdetés 1955-ben jelent meg. A mezőgazdasági állomás a mai napig működik, természetesen a modern idő legújabb módszereiket követve.

1960-as évek végéig a feketicsi határ szállásai körül és utak mentén igen sűrűn voltak fákkal beültetve. A határ gazdag madárvilága nagyban segítette a gazdákat a kártevők irtásában.

Sárközi Ferenc (1929-1999) biológia és vegytan tanár államvizsgájára készülve a Feketics madárvilágát dolgozta fel. 1954-ben tanfolyamon vett rész a madarak preparálásáról, és mint a lelőtt, kitömött madarokról készített fényképet odacsatolta a munkájához.

Sajnos a határból időközben a szállások, fák, madarak eltűntek, a gyűjtemény pedig elégett.

FECSKE TOLL

Múlik az idő!

Zöldülnek a rétek, árokszélek,
fákon levelek, bokrok virágai
gyorsan eltűnnek.
Régen tapostam
a magasra nőtt füvet,
régen jártam
a megszokott ösvényeket.
Már nem látom lábnyomom
miket megörökítettek az évek,
már csak azt látom,
hogy számomra ott nincs más csak em-
lékek.
Szívem még sajog,
a valósággal kicsit dacolok,
de minden változást hőiesen elfogadok.
Az élet mögöttem maradt,
vagy előttem baktat?

Bácsi (Vajda) Sára

ANYAKÖNYVI HÍREK

Újszülöttek

Stefan Gajić és Anđela Vukićević kisfia
Dušan
Borbély József és Krisztina kisfia **Bence**
Bosnyák Rudolf és Mónika kisfia **Ádám**
Dragan Đuranović és Ines Lubarda kislánya
Teona
Szarka Lajos és Larisza kisfia **László**
Avdi Krasnići és Makfire Selmani kisfia
Elvedin
Bácsi Attila és Nagy-Kanász Nikolett kisfia
Milán

Elhunytak

Szilágyi János április 20, 61 évében
Kovács István április 23, 91 évében
Zelizi István április 26, 78 évében
Ács Ferenc május 6, 76 évében
Janja Pal szül. Perić május 10, 68 évében
Kórizs Kiss Julianna szül. Kiss Julianna,
május 14, 70 évében
Id. Faragó Péter május 20, 69 évében
Szarka Mária szül. Heiler Mária május 28,
79 évében

Az anyakönyvi hírek adatait a helyi orvosi rendelőből, az anyakönyvvezetői irodából, valamint a "Tiho" temetkezési vállalatától kaptuk.

Fecske. Kiadja a Zöld Dombok környezet- és közösségfejlesztési szervezet, Bácsfeketehegy, JNA 24. Tel/fax: 024/739-063.

E-mail: feketicsifecske@gmail.com Folyószámlaszám: 310-8659-38. www.feketics.com

Tördelés: Bácsi Róbert. Munkatársak voltak: Bácsi (Vajda) Sára, Bíró Csaba, Dr. Kerekes József, Dr. Kasza Bálint, Halász Renáta, Hajvert Lódi Andrea, Orosz Attila, Papp Julianna, Pál Károly, Sárközi Ottília, Szukola Béla, Szarka Zsófia, Szakács Tamás, Juhász Attila, Lakatos Janez. Készült Bácsfeketehegy a P.S. Print & Design nyomdában 2023. június.

CIP – Каталогизација у публикацији
Библиотека Матине српске, Нови Сад
659.3 (497.113)
FECSKE: bácsfeketehegy havilap / szerkesztő Bácsi Róbert.
– 1. évf., sz. (2004) – Bácsfeketehegy: Zöld Dombok környezet- és
közösségfejlesztési szervezet, 2004. – Illusz.: 30 cm
Meseéno.
ISSN 2217-3706
COBISS.SR-ID 201634567

